

Sygn. akt I CZ 169/12

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marta Romańska (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z wniosku Pierwszej Wojskowej Spółdzielni Mieszkaniowej w W.
przy uczestnictwie Skarbu Państwa - Prezydenta W., W. D. i innych,
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 listopada 2012 r.,
zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego
z dnia 18 czerwca 2012 r.,

**oddala zażalenie i zasądza od Pierwszej Wojskowej
Spółdzielni Mieszkaniowej w W. na rzecz Skarbu Państwa -
Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 1.800 (tysiąc
osiemset) zł tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 18 czerwca 2012 r. odrzucił apelację wnioskodawczyni Pierwszej Wojskowej Spółdzielni Mieszkaniowej w W. od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 27 września 2011 r.

Sąd Okręgowy ustalił, że pełnomocnik wnioskodawczyni w dniu 21 grudnia 2011 r. nadał apelację bezpośrednio do Sądu drugiej instancji, do którego wpłynęła ona w dniu 27 grudnia 2011 r. W tym samym dniu zostało wydane zarządzenie o przekazaniu apelacji do Sądu Rejonowego, który wydał zaskarżone postanowienie; do Sądu tego apelacja wpłynęła w dniu 28 grudnia 2011 r.

Sąd Okręgowy uznał, że w przypadku skierowania apelacji wprost do sądu drugiej instancji, o zachowaniu terminu do wniesienia tego środka odwoławczego decyduje data, w jakiej dotarła ona lub została nadana do właściwego sądu pierwszej instancji. Skoro w rozpoznawanej sprawie termin do wniesienia apelacji upłynął w dniu 27 grudnia 2011 r., zaś apelacja wpłynęła do właściwego Sądu Rejonowego w dniu 28 grudnia 2011 r., to - stosownie do art. 369 § 1 k.p.c. – podlegała ona odrzuceniu jako spóźniona.

W zażaleniu na powyższe postanowienie wnioskodawczyni wniosła o jego uchylenie, zarzucając Sądowi Okręgowemu naruszenie art. 369 § 3 k.p.c. przez wadliwe uznanie, że apelacja podlega odrzuceniu jako spóźniona w sytuacji, gdy została wniesiona przed upływem ustawowego terminu bezpośrednio do sądu drugiej instancji.

W odpowiedzi na zażalenie Prokuratora Generalna Skarbu Państwa, działając w imieniu uczestnika postępowania Skarbu Państwa reprezentowanego przez Prezydenta W., wniosła o jego oddalenie i zasądzenie na jej rzecz od wnioskodawczyni kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 369 § 1 k.p.c., apelację wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok, w terminie dwutygodniowym od doręczenia stronie skarżącej wyroku z uzasadnieniem; jeżeli strona nie zażądała uzasadnienia wyroku w terminie tygodniowym od ogłoszenia sentencji, termin do wniesienia apelacji biegnie od dnia, w którym upłynął termin do żądania uzasadnienia (art. 369 § 2 k.p.c.).

Stosownie zaś do art. 369 § 3 k.p.c., dodanego - z dniem 3 maja 2012 r. - przez art. 1 pkt 38 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 233, poz. 1381), termin do wniesienia apelacji uważa się za zachowany także wtedy, gdy przed jego upływem strona wniosła apelację do sądu drugiej instancji; w takim wypadku sąd ten niezwłocznie przesyła apelację do sądu, który wydał zaskarżony wyrok. Do tego ostatniego unormowania nawiązała w zażaleniu skarżąca podnosząc, że sprzeciwia się ono potraktowaniu wniesionej przez nią apelacji bezpośrednio do Sądu Okręgowego w terminie przewidzianym do zaskarżenia postanowienia Sądu pierwszej instancji jako spóźnionej. Zapatrywania tego nie można jednak podzielić.

Umknęło uwadze skarżącej, że przytoczony art. 369 § 3 k.p.c., stosuje się do apelacji wniesionych po dniu wejścia w życie powołanej wyżej ustawy nowelizującej Kodeks postępowania cywilnego (3 maja 2012 r.), co wynika jednoznacznie z art. 9 ust. 5 tej regulacji. Wbrew zatem odmiennemu zapatrywaniu wyrażonemu w zażaleniu, Sąd Okręgowy nie naruszył tego przepisu i prawidłowo uznał, że - przed jego wejściem w życie - w razie wniesienia apelacji do niewłaściwego sądu, termin zaskarżenia orzeczenia zachowany zostaje tylko wówczas, gdy środek odwoławczy zostanie przed upływem tego terminu przekazany sądowi, który wydał zaskarżone orzeczenie (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 grudnia 1998 r., II CKN 919/98, niepubl. i z dnia 16 lutego 2012 r., IV CZ 122/11, niepubl.). W rozpoznawanej sprawie warunek ten nie został spełniony, w związku z czym zażalenie nie mogło odnieść zamierzonego skutku.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.